47ste jaar. — Nr 18. Zaterdag 10 Februari 1900.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franc* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, nr 37-39, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **1 35** centimes per drukregel.
Reclamen, voorrissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

De personen die tot heden hun abonnement aan den *Postrijder* niet betaald hebben zijn verzocht ons het bedrag er van te doen toekomen, zoo niet zal hun door den briefdrager eene kwitantie aangeboden worden, met verhooging van 10 centiemen voor kosten van inbeuring.

Voor den Paus.

Inschrijving, geopend door den Bond der Katholieke Dagbladschrijvers van België :

BEDRAG DER 17 EERSTE LIJSTEN : Fr. 91,817 90.

De giften kunnen gezonden worden aan het bureel van den *Postrijder* of aan Mr L. MALLIE, Bergstraat, 52, Brussel.

TONGEREN, DEN 10^e FEBRUARI 1900.

EENDRACHT !

De katholieken weten genoeg dat wij altijd de eendracht gepreekt hebben tusschen de katholieken en dat wij nooit een woord gerept hebben dat twist en tweedracht zou hebben kunnen zaaien in onze rangen. Heden willen wij de historie aanhalen van den vader, die op zoo treffende wijze zijne zonen tot de eendracht wist aan te zetten. Ten gevolge van de nieuwe kieswet, is de eendracht tusschen de katholieken noodzakelijker dan ooit Wij hebben het genoeg bewezen Lieve lezers ! Wat zou er in ons land gebeuren, mocsten de liberalen en socialisten in de aanstaande kiezingen de bovenhand bekomen ? Dat ongeluk staat ons te wachten, indien de katholieken niet eensgezind, eendrachtig te werk gaan. Integendeel, indien de katholieken met eendracht en moed strijden, zullen zij onoverwinnelijk zijn en ons land zal de voordeelen der vrijheid en der orde blijven genieten, onze dierbaarste belangen op stoffelijk, zedelijk en godsdienstig gebied zullen verzekerd zijn en behartigd worden.

Vergeten wij niet wat wij geleden hebben onder de regeering van Bara en Van Humbeek ; onder de regeering der dwingelandij, der plagerij, der vervolging, der broodrooverij, der verkwisterij der liberalen, die de Belgen op zulke hatelijke manier verdrukten, zal zelfs de aartsliberale gazet, de *Indépendance belge*, bij den val der liberalen uitriep : *C'est un soulagement universel !* De val der liberalen is eene algemeene verlichting voor België !

Daarom opgepast !

Ziehier de historie, waarvan wij boven spraken, historie, welke de katholieken nooit te veel kunnen overwegen :

DE ZEVEN STOKKEN.

Een vader had zeven zonen, die zijn steun en troost waren.

Zij beminden elkander en waren sterk door elkander.

Wanneer de vader dacht dat hij niet lang meer te leven had, riep hij zijne kinderen en toonde hun zeven stokken, sterk met eene koord aan elkander gebonden.

Zie, sprak de vader, wie onder u die stokken kan breken, zal ik in de erfenis bijzonder indachtig wezen.

Beurtelings beproefden de zonen de zaak.

Onmogelijk, de stokken plooiden zelfs niet ; en de zonen verloren den moed.

Toen nam de vader den bundel, maakte de koord los, en brak gemakkelijk den eenen stok na den anderen.

De zonen riepen eensgezind : Oh ! alzoo is het gemakkelijk !

Wel ! mijne kinderen, hernam de vader, zoolang gij te zamen zult blijven, zult werken ; zoolang zult gij sterk zijn en zult gij voorspoed genieten ; maar eenmaal van elkander gescheiden, zult gij overmand worden, zult gij zwak zijn en misschien weldra ten onder gaan

* *

Daaruit moeten wij les nemen.

Gansch de katholieke partij moet volstrekt te zamen spannen ! Dan is zij oversterk !

Geen scheurmakers ! geen dwarsdrijvers !

Want elke verdeeldheid brengt verslapping bij.

* *

Her alen wij nogmaals herhalen wij aanhoudend :

Voor God en Vaderland !

De handen te zamen gelegd ! den geest gericht naar hetzelfde doel !

En aan ons is de zegepraal.

Jaarwedden der geestelijkheid.

M. Van den Heuvel, minister van rechtswezen, heeft op het bureel der Kamer, het wetsontwerp teergelegd, betreffende de jaarwedde der lagere geestelijkheid, welk ontwerp de regeering nog in dezen zittijd wenscht te zien spreken en gestemd worden.

Ziehier de grondslagen van het wetsontwerp, waarvan de tekst nog niet gekend is.

De jaarwedde der onderpastoors, welke thans afwisselt tusschen 600 en 800 fr., zal voortaan van 700 tot 900 fr. bedragen.

De jaarwedde der lagere pastoors gat thans van 850 frank *minimum*, tot 1200 frank, *maximum*. Volgens het ontwerp, wordt het *minimum* gebracht op 2,000 frank en het *maximum* blijft bestelfde.

De jaarwedden der pastoors van 1^e klas welke thans gelijkvormig op fr. 2,047.50 gebracht worden en de jaarwedden der pastoors van 2^e klas, welke thans van 1,365 frank tot 1,600 gaat, zal voortaan van 140 tot 160 frank gaan.

De onderpastoors zullen het *maximum* der jaarwedde bekomen na tien jaren dienst ; de pastoors zullen het *maximum* bereiken na twintig jaren bediening als pastoor

Wat de pensioenen betreft, deze zullen ondergeschikt zijn aan de twee volgende voorwaarden : ouderdom van vijf-en-zestig jaren, en dertig jaren dienst, in plaats van veertig jaren welke tegenwoordig vereischt worden.

Zooals men ziet zal men, zelfs na de aanneming an het wetsontwerp, van de pastoors en onderpastoors niet moyen zeggen dat zij de opeters zijn van 't gouvernement.

Militieloting van 1900

Kanton CORTESSEM.

Laagste nummer 12. — *Hoogste nummer* 152.

ALKEN **37.** — o — America W.-H. 78 — Bamp A. 90 — Barbier H.-J. 122 — Bartholomé H. A. 102 — Bellen H. 99 — Berder H. A. 48 — Billen B.-J. 98 — Bousin M.-J. 47 — Cosemans M.-A. 45 — Creten H.-Cl. 89 — Droogmans A.-J. 60 — Hoorevoets L.-J. 50 — Hermans G.-J. 129 — Jans Gerard-Wilh. 49 — Jans Jos.-Arth. 100 — Knaepen J.-L. 72 — Lambrechts E. A. 37 — Martens V. J. 58 — Moens B.-F.-U. 93 — Paesmans L.-D. 24 — Philippaers P.-J. 131 — Philtjens A.-G. 127 — Piccart P.-R. 42 — Quarem A.-H. 54 — Raskin H.-J. 104 — Sampermans J.-E. 38 — Sauvens E.-G. 56 — Steukers Arnold-Gustaal 88 — Steukers Petrus-Emile 22 — Vanandrooy A.-H. 44 — Vanelderen Alph. 107 — Vanelderen Petrus-Livinus 12) — Vanmuysen P.-J. 12 — Vannuffel H.-A. 81 — Vanoppen H.-A. 65 — Vanrussell P.-J. 70 — Wijgaerts F.-H. 75.

CORTESSEM **18.** — o — Bartholeyns J.-L. 116 — Bas H. 26 — Beenkens 131 — Berg H.-J. 124 — Beunkens A. 54 — Claesen H.-Fr. 69 — Dubois L.-H.-E. 105 — Geijsenberghs Chr. 115 — Kellers J. A. 86 — L'hoyes Gilles Jos 55 — L'Hoyes Wilh-Jos. 106 — Oris J.-L.-C. 52 — Van Gulschoven W.-C. 57 — Verjans J.-H. 29 — Wagemans Leo 19 — Wagemans Peter Joann.-Franç. 126 — Wagemans Peter-Jos.-Louis 35 — Wissels H. 56.

GORS-OP-LEEUW **1.** — Swartenbroeckx J.-A. 51.

GUYGOVEN **6.** — o — America L.-G. 125 — Hechtmans J. Q. 27 — Marx W.-Q.-M. 25 — Reweyts P. 94 — Thorlen G. 76 — Vankeers J.-A. 152.

HERN St-HUBERT **2.** — o — Pelerin A. 17 — Verjans J. 112.

HERTEN **1.** — Poncelet J.-J. 31.

SCHALKHOVEN **1.** — Croux J. 110.

VLIERMAEL **17.** — o — Albert L. 62 — Billen L. 118 — Bleus N. 46 — Castermans W. 28 — Crouchs G. 115 — Deploige V.-A.-J. 103 — Dignelle Jan-Jos. 41 — Dignelle Jan-Lodewijk 55 — Grosen J. 21 — Kelles L. 31 — Souverijns L.-J. 18 — Thoonen G. 15 — Vandersmissen J. 59 — Wynen L. 119 — Willemans Gaspard 67 — Willemans Lambert 82 — Wilmots P. 101.

VLIERMAEL-ROODT **4.** — o — Jacobs G. 92 — Ketelslegers J. 59 — Lenaers C.-H. 114 — Valkenborg L. 85.

WELLEN **29.** — o — Albert J. A. 128 — America W.-J. 40 — Billen J.-E. 125 — Bleus Pieter Joannes 80 — Bleus Wilterus 109 — Boes W. 111 — Buteneers J.-L. 84 — Colmonts J. W. 117 — Coniex A. 68 — Fourier J.-H. 14 — Gijbels K.-J. 79 — Groenendaels J.-W. 15 — Grosemans W. 43 — Herman A.-J.-B. 87 — Houbrechts G.-A. 71 — Leunen H. 20 — Maes J. A. 66 — Montfort J.-A. 74 — Moors P.-J. 95 — Mundus H.-J. 77 — Ramaekers Joannes-Léonard 96 — Ramaekers Léonard 64 — Ramaekers Petrus-Aug. 75 — Schonaerts H. A. 25 — Thijs Gerard-Jos. 108 — Thijs Petrus-Hendrik-Eug. 35 — Vantyckel F.-A. 61 — Vanschoenwinkel Herman-Ant. 85 — Vanschoenwinkel Peter-Lud. 32.

WERM **3.** — o — Heynen J.-A. 16 — Portoens J.-A. 121 — Philips W. 97.

WINTERSHOVEN **2.** — o — Nijs J. 91 — Vanloff R. L. 63.

Kanton VELDWEZELT.

Laagste nummer 27. — *Hoogste nummer* 122.

CANNE **8.** — o — Duplessis D.P.W. 51 — Frederix G. 102 — Gilson H.-G.-H. 27 — Keppenne D.-E.-V. 111 — Merx R.-H.-J. 28 — Schellingen P.-H. 48 — Swerpens J.-H. 118 — Sprokkel R.-J. 105.

EYGENBILSEN **9.** — o — Croux W. Th 84 — Huskens W. 75 — Lathouwers Ch.-A.-Th. 58 — Nivelle W. 110 — Stevgen Arnoldus 52 — Stevgen Leopold-Hubert 121 — Tuquet P. 81 — Verpoorten E.-F. 109 — Withofs L.-F. 85.

GELLICK **8.** — o — Claesen J.-M. 86 — Maesen M.-H. 89 — Massot J. 62 — Paulissen P.-H. 31 — Withofs M. 36.

HEES **25.** — o — Coelen C.-J. 60 — Geelen M. 30 — Hoho L. 115 — Judong H.-J. 54 — Moors M. 87.

LANAEKEN **24.** — o — Adams J. J. 55 — Beckers Th.-J. 41 — Canberges Hubert-Joannes 92 — Canberges Winand Herbert 69 — Corsijens J.-H. 95 — Custers G.-H. 29 — de Caritat de Perruzzis F.-H.-A.-Th. 55 — Gielen P.-A.-M. 68 — Janssen Mathijs-Jos. 99 — Janssen Paulus 122 — Jongen J. 88 — Joris E.-G. 40 — Massotte M. J. 55 — Meeuwissen H. 55 — Nelissen W.-H. 96 — Noten G.-L. 82 — Nyst J.-H. 52 — Nysten P.-J. 71 — Nijsthoven H. J. 90 — Pousset M.-H. 85 — Schobben Th.-J. 47 — Stommen J. 57 — Thyssen L.-M.-J. 76 — Wisten M. J. 80.

ROSMEER **4.** — o — Castermans L. 98 — Franssen M. 49 — Moesen L.-M. 66 — Pluimers P.-M. 10[illegible].

VELDWEZELT **15.** — o — Bastiaens Th. 107 — Coenen M.-H. 97 — Gerarts L.-W. 59 — Gijsen Jan-Nicolaas 78 — Gijsen Joris 106 — Gijsen Paulus Nicolaas 121 — Jorissen N. 116 — Klingelhoets L. 119 — Molders J. 108 — Nicolaas N. 105 — Roox Godefridus 65 — Roox Joris 57 — Schils J. 45 — Thans L.-M.-J. 42 — Troquai C.-B. 56.

VLIJTINGEN **12.** — o — Borlen H.-J.-A. 67 — Combair H.-J. 59 — Daenen J. 59 — Gielen J. 101 — Luijpens Louis 45 — Luijpens Nicolas 115 — Mercken N. 46 — Palmans L.-N. 61 — Peters H. J. 64 — Ruyters F. 93 — Stevens G. 74 — Wijkmans M. 75.

VROENHOVEN **14.** — o — Bartels A.-J. 79 — Brems J. 77 — Coenegrachts J.-B.-H. 114 — Daenen J.-H. 91 — Darding H.-J. 44 — Gulix C. M. 65 — Jacobs M. 70 — Kubben J.-M. 34 — Kums L. 112 — Leys M.-Fr. 117 — Liessens H.-W. 58 — Merken P. 104 — Schepers P.-J. 94 — Vanderstraten P.-J. 72.

Wetgevende kiezingen

ARRONDISSEMENT TONGEREN-MAESEYCK.

De Katholieke Eenheid.

Zij hebben een overgrooten dienst aan de katholieke partij bewezen en zij zijn barer erkentelijkheid waardig, die zoo uitstekend als verknochte leiders, wier invloed en ijver er in gelukt zijn, op eene definitieve wijze, eendracht en vrede opnieuw in de gelederen van het machtig katholieke leger te doen heerschen. Met eene bliksemschichtelijk, heeft de heuglijke tijding zich aan de vier hoeken van dezen gezichtbaren verspreid, en op 't tegenwoordig oogenblik is er noch gemeente noch gehucht in de beide versmoltene arrondissementen Tongeren en Maeseyck, die niet met surige geestdrift de terugkomst der eendracht begroet, de zekerste waarborg van eene schitterende katholieke zegepraal tijdens onze aanstaande welgevende kiezingen.

Het is voorzeker eene aanzienlijke eer voor ons arrondissement, het eerste van België geweest te zijn, waar de kiesche kwestie der candidaturen tot aller voldoening geregeld geworden is en het feit te zien dat **de eendracht gelijk te Tongeren** aan andere gedeelten van het land als voorbeeld gegeven wordt, is wel geschikt om onze katholieke harten van eene christene en welverdiende fierheid te doen overloopen,

Reeds is de kiestocht begonnen, levendig en verstandig.

Morgen rondag, zullen de candidaten der katholieke verzoeningslijst : **MM. Helleputte, Desmaisières en Gielen**, eene belangrijke kiesvergadering op het stadhuis te Maeseyck bijwonen.

Zij zullen er de voornaamste punten van het katholiek programma uitleggen.

Geen twijfel dat de katholieke kiezers der stad Maeseyck en omstreken zich talrijk naar de vergadering begeven en dat zij het zich als eenen plicht zullen rekenen, een schitterend blijk van bewondering en eerbied te betoonen aan de dapperen leiders aan dewelke de katholieke partij de hoeden en de eer van het vaandel, in bijzonder moeilijke omstandigheden, komt te vertrouwen.

Van nu tot de maand Mei, zal de kiesstrijd onverpoosd voortgezet worden. Want het betaamt dat, op den dag der stemming, er geen enkele kiezer gevonden worde, die niet in staat gesteld is het goede woord te aanhoren.

Voorzeker, van hier tot daar, kunnen onze achtbare candidaten onmogelijk in persoonlijke betrekking komen met al de leden van een kiezerskorps, dat ongeveer vertig duizend stemmers telt.

Het is de plicht van anderen deze taak op zich te nemen.

En hier achten wij het onnoodig eenen oproep te doen op die genen die de gewoonte hebben de pen in de weekbladen te hanteeren of het woord in de kiesvergaderingen te voeren. Deze hebben bezorgen heigeen de katholieke partij van hen verwacht ; zij zullen het als eene er aanzien aan deze verwachting te beantwoorden.

Wij bedoelen op eene meer bijzondere wijze die talrijke katholieken, mannen van geloof en goede werken, op al de punten der beide arrondissementen verspreid, welke zich door hunnen invloed en de diensten welke zij aan de goede zaak bewezen hebben, aan den eerbied en de bewondering der kiezers aanbevelen.

Aan hen, onder den kreet van : « God wil het ! » eenen nieuwen kruistocht te prediken.

Dat zij zich doordringen van de grootschheid der taak die zij te vervullen hebben. Dat zij klaar en duidelijk de belangrijkheid zonder weerga van den veldtocht dien wij te voeren hebben doen uitschijnen. De verhevene belangen van Godsdienst, Vaderland en Maatschappij ; het behoud van het katholieke ministerie, ziedaar waarover, tijdens de aanstaande kiezing, er zal moeten beslist worden.

In tegenwoordigheid van eenen veldtocht van zulk belang, is de beider van elken katholiek klaar en duidelijk afgeteekend. De strijd tegen den liberalen vijand, strijd van alle oogenblikken, strijd zonder rust noch zonder genade, ziedaar wat de katholieke partij in recht is van eenieder van ons te vereischen. Voorzeker kan de eene meer, de andere minder. Doch er bestaat niemand die niet over eenen zekeren invloed beschikt.

Dat eenieder dus van zijnen invloed gebruik make op zijne vrienden en kennissen. Dat geen enkele katholieke kracht onwerkzaam blijve. Dat eenieder trachte den eene of den anderen twijfelachtigen of wankelbaren kiezer tot de goede zaak over te halen. Dat allen, zonder de minste uitzondering, zich de hand geven met het oog op de zegepraal der partij van Godsdienst en van Orde. En allen, zooveel wij ook mogen zijn, na te samen in den strijd gewerst te zijn, zullen wij ook allen te samen het geluk der overwinning mogen genieten.

De katholieke partij, met het oog op den toekomstigen strijd, op de toekomstige zegepraal, legt ons den geest van zelfopoffering, van zelfverloochening op.

Wij hebben het recht niet ongevoelig aan hare stem te blijven.

Allen op den post van eer, op den post van strijd en, met Godes hulp, zal, den 27 Mei aanstaande, de dappere katholieke partij van Tongeren-Maeseyck eene nieuwe, eene schitterende zegepraal aan te stippen hebben.

Het katholiek ideaal bestaat hierin : Zelfs onder het stelsel der E. V. de kiezing van eenen liberaal door het arrondissement Tongeren-Maeseyck te beletten.

En dit ideaal zal verwezenlijkt worden, onder de toejuichingen van het gansche land, door christene harten, opgeleid aan de edele school der zelfopoffering en der zelfverzaking.

Het tongersch geuzenbladje bekribbelt in zijn laatste nummer de vergadering der provinciale raadsleden van het arrondissement Tongeren-Maeseyck, alsook de besluiten welke daar genomen werden.

Het geuzenbladje heeft nogmaals eene goede gelegenheid van te zwijgen laten voorbij gaan. In afwezigheid van eene katholieke arrondissemenis associatie en ten einde het tot stand komen te beletten van eene tweede katholieke lijst (hetgeen gebeurd zou zijn indien de uittredende leden zich niet tot akkoord gesteld hadden) hebben onze volksvertegenwoordigers het besluit genomen zich gezamentlijk, op eene zelfde lijst, voor het kiezerskorps aan te bieden en de kiezers laten uitspraak te doen over de keus hunner afgevaardigden. Zij hebben zich alsdan tot de provinciale raadsleden gewend gelijk zij zich tot al de ingerichte groepen zullen wenden, ten einde hunne handelwijze te verrechtvaardigen, ten einde hunne gedragslijn zien goed te keuren en ten einde de welwillende hulp der provinciale raadsleden in hunne respectievelijke kantons te bekomen

Daar heden, meer dan ooit, de kanonale eendracht tusschen katholieken vereischt is, hebben de provinciale raadsheeren niet gearaceld, **met eenparigheid,** hunne volstrekte goedkeuring aan deze wijze van handelen te geven. Daarenboven hebben zij nog beloofd, uit alle hunne krachten, de uittredende leden, in hunne respectievelijke kantons, te ondersteunen.

Was zulks niet het onbetwistbaar recht der Provinciale Raadsheeren ?

Hebben zij, in wat het ook zij, iets overweldigd of inbreuk gedaan op de rechten van het wie ook moge wezen ?

Hoegenaamd niet !

Maar laat ons eens zien, geuzenbladje, hoe gij te werk gaat om de liberale associatie van Tongeren, Het zijt gij zelve die het ons zegt.

Uwe zoogezegde liberale associatie duidt, in ieder der negen kantons, twee of drie gedelegeerden aan ; (in een der kantons hebt hij zelfs niemand kunnen vinden om die belachelijke rol te spelen). Binnen kort, zegt gij, zullen die gedelegeerden, twee of drie per kanton, door u genoemd, zich te Tongeren vergaderen en uwe candidaten uitroepen !!!

Doch welk recht om candidaten voor te stellen, hebben die gedelegeerden, zorgvuldig uitgekozen en door uwe associatie aangeduid ? In gevolge welk recht zullen zij aan de liberalen van het arrondissement den eenen of den anderen candidaat voorstellen ?

Beken, geuzenbladje, dat zulks niet ernstig is ! Bekribbel dus de katholieken niet. De gedragslijn onzer uittredende volksvertegenwoordigers is anders kiesch en te verrechtvaardiger !

Vroeger, hebben zij reeds het vertrouwen van het kiezerkorps genoten. In de Kamer hebben zij zich niet onwaardig der katholieke partij getoond, noch door hunne daden noch door hunne stemmingen. Wel integendeel. Zij hebben steeds blijken van verklefdheid en verknochtheid aan de belangen der katholieke partij van het arrondissement en van het land gegeven.

Het is in deze omstandigheden en in de afwezigheid van eene katholieke arrondissements associatie, dat de uittredende volksvertegenwoordigers zich rechtstreeks voor het kiezerskorps aanbieden en dat zij aan de verschillende ingerichte groepen hunne welwillende medehulp komen vragen.

Deze gedragslijn is kiesch en kan hoegenaamd niet bekribbeld worden.

Het geuzenblaadje eindigt zijn artikel door eenen oproep op de tweedracht tusschen de katholieken !

Neen, geuzenbladje, dat zal niet pakken ! Gij laat te zeer het belang der liberale partij doorschijnen !

Wij bekennen dat indien er eene tweede katholieke lijst was, dank de E. V. een uwer candidaten zou kans hebben gekozen te worden.

Doch tel daar niet op ; ondanks al uwe poginegen om onder twisten opzieuw tusschen de katholieken aan te vuren, zult gij niet daarin lukken.

De katholieken van Tongeren zijn hoegenaamd niet verdeeld op kwesties van grondbeginselen ; persoonlijke kwesties alleen hebben ze, gedurende zekeren tijd, verdeeld.

Doch, in tegenwoordigheid van het liberaal gevaar, kunnen zij hunne oude oneenigheden vergeten, en alle hunne persoonlijke voorkeur van kant stellen.

Door christelijke liefde en door hunne verknochtheid aan de katholieke zaak, blijven zij vereenigd in tegenwoordigheid van den gemeenen vijand.

Ja, geuzenbladje, ondanks al uwe venijnige pogingen, zult gij op den 27^e Mei, den dag der kiezing, alle katholieken rond hetzelfde vaandel geschaard vinden en uit alle katholieke harsten zal er enkel een kreet opstijgen :

Het arrondissement Tongeren-Maaseyck zal de schande met ondergaan eenen liberalen volksvertegenwoordiger te hebben !

Gemeenteraad van Tongeren.

Zitting van maandag 5 Februari 1900.

Tegenwoordig : MM. MEYERS, burgemeester, DELVOIE en NEVEN schepenen, DECKERS, GRINSAU, JACQUES, MODAVE, SCHARTZKEN, VANDEN BOSCH, VAN VINCKENROY en VONCKEN, leden.

In het begin der zitting, geeft M. de Burgemeester lezing der mededeelingen die hem ingezonden zijn, onder andere van eenen brief van M. de Minister van Spoorwegen, die zegt dat de concessie der tramlijn Tongeren-Cortessem toegestaan is, maar dat tot heden de Nationale Maatschappij van Buurtspoorwegen deze concessie nog niet gevraagd heeft.

De andere mededeelingen, alsook de elf eerste voorwerpen der dagorde, worden bijna zonder bespreking goedgekeurd of naar de bevoegde commissiën vervonden.

De volgende voorwerpen werden op de dagorde gebracht, op verzoek der liberale leden van den raad, in gevolge artikel 63, alinea 5 der Gemeentewet :

Verkoop der olmen- en lindeboomen wassende op den wal tusschen de Gemeentejongenschool en de Mastrichterpoort (weg naar het kerkof).

M. VONCKEN geeft lezing van eene dagorde die zegt dat deze boomen hunnen vollen wasdom bereikt hebben, dat er zijn die beginnen te verrotten en die de uitkappig en den verkoop dezer boomen vraagt.

M. de BURGEMEESTER zegt dat hij zich niet al zijne krachten zal verzetten tegen de uitkappig dezer boomen, doch hij zeker is de tolk te zijn van de overgroote meerderheid zijner medeburgers. Indien er tusschen deze boomen zijn die beginnen te verrotten, zullen ze vervangen worden door andere, gelijk wij gedaan hebben op den Kastanjenwal. Indien de dagorde van M. Voncken ge-

---

(1) De lezer moet den romanschrijver, in de beschrijving dezer gevaarvolle daling, niet van louter overdreven inbeelding beschuldigen ; wat hij de helden van zijn roman doet verrichten, hebben wij duizendmaal op onze *montagnes russes* zien gebeuren, waar ook, door bonger omschreven weiten, de wagentjes na de snelle daling, door eigen bewegkracht omhooggaan. *Vertaler.*

HET VOLK VAN DEN MIST

37ste VERVOLG.

Nu was, en hierin lag het mirakel dat hen redde, de punt van de speer in eene barst van de helling terecht gekomen en was de stok ervan recht komen staan. Wanneer, bijna omniddellijk daarop, de beweginglooze lichamen van Leonard en Otter, na gerezen te hebben zoolang de kracht der daling hen voortsleepte, volgens de wetten der zwaarte opnieuw begonnen te zakken, had de Voorzienigheid gewild dat de twee aan malkaar gebonden lichamen van weerszijdes den stok afgleden, zoodat die koord, die hen gebonden hield, werd tegen gebonden door het diep in de borst gedrongen wapen (1)

Dit alles bezefte Leonard eerst langzamerhand ; ook zag hij dat Joanna ofwel dood, ofwel bewusteloos was.

— Wat gaat gij doen ? riep hij tot Otter, die aan den rand der helling stond, vijftien voet boven hen.

— Trappen in het ijs kappen, baas, en u dan ophalen, antwoordde de dwerg, vol geestheid.

— Het zal niet gemakkelijk gaan, sprak Leonard ; en als wij slippen en de koord breekt...

— Spreek nu niet van slippen, baas, schreeuwde Otter, terwijl hij met des offeraars zwaar mes in het ijs begon te kappen ; en wat de koord aangaat, die was sterk genoeg om die vuile Krokodil mij door den poel te laten sleuren, zij zal dus ook voldoende sterk zijn om niet onder uw beider gewicht te breken. Hadde ik er nu maar eene tweede, dan zou de zaak heel eenvoudig zijn.

Woedend ging Otter aan het werk, kappend in de harde ijsschaal. Op de borst liggende kon hij van daar boven twee trappen uithouwen, maar toen deed zich eene bijna onoverkoombare moeilijkheid voor, want hij kon niet kappen in het ijs, zonder iets te hebben om op te steunen.

— Wat nu te doen, Otter ? vroeg Leonard.

— Houd u klok, baas, en geef mij den tijd om na te denken. En de dwerg ging een oogenblik stil neerzitten. Ik heb het gevonden, riep hij ten slotte, en trok zijn geitenvellen mantel uit, die hij in reepen sneed, elk twee duim breed en twee en half voet lang. Die vinden bond hij allen vast te samen, er eene bruikbare koord van makend, lang genoeg om te reiken tot daar waar Leonard en Joanna hingen aan de sterke hecht der speer.

Nu nam hij den knuppel, dien hem reeds zoo goeden dienst had bewezen, plaste hem zoo stevig mogelijk in den grond, aan den rand der ijsbaan en maakte er de geitenvellen koord aan vast.

— Nu, baas, zegde hij, is het altemaal goed ; nu koom ik beneden werken.

En zonder meer woorden liet hij zich naar beneden zakken, tot hij naast hen hing.

— Is de Herd nie dood ? vroeg de dwerg, ziende naar Joanna's bleek gelaat en hare gesloten oogen ; of slaapt zij enkel ?

— Ik geloof dat zij maar in bezwijming ligt, antwoordde Leonard, doch in 's Hemelsnaam, Otter, spoed u, want ik liz hier te bevriezen op het ijs. Wat is nu uw plan ?

— Ziehier, baas ; ik ga om uw midden het einde binden van de koord in geitenvel, welke ik gemaakt heb ; daarna maak ik de koord los die u en de Herderin aan malkaar bindt en haal mij dan terug op naar omhoog. Eens daar gekomen haal ik de koord op, die de Herderin rog omkneld houft en waarvan ik het eene eind mee naar boven heb ge omen. Eens dat zij boven is, moet gij volgen.

— Doe wat gij kunt, Otter ; het is gewaagd, maar anders valt er niets te doen.

Hiertop, met eene hand zich vasthoudende, begon Otter onder Leonard's arm het einde der door hem verveerdigde koord in geitenvel te binden, waarbij zijn baas hem zoovoel hielp als mogelijk was ; daarna deed hij Leonard met de eene hand den stok van de in de ijsbaan gegroefde speer vastgrijpen en met de andere Joanna ondersteunen, terwijl hij de koord om Leonard's midden losmaakte.

Het was een hachelijk oogenblik, het moeilijkste en gevaarlijkste deel der taak, want Leonard, met zijn zigen gewicht en met dit van Joanna aan de speer hangende, deed deze buigen onder de zwaarte. Aan de door Otter aaneengebonden koord van geitenvel dorst hij niet te veel gewicht doen hangen, te meer daar de dwerg zich daar zelf aan moest omhoog werken over het ijs, met de andere koord tusschen de tanden. Uiteraard en bevrozen als hij was, scheen het hem uren te duren eer Otter boven gekomen was, doch ijziger dan de kou nog werkte de angst, dat Otter's touw zou breken en zij alle drie naar beneden zouden vijzen, waar zij, op geen dertig voet van de redding, elendig en spoedig moesten omkomen.

Eindelijk was Otter boven en riep hem toe Joanna los te laten, want hij zeffens deed ; de dwerg in de sneeuw gezeten, met de voeten tegen den rand der ijsbelling, begon nu uit al zijne macht te trekken en haar op te halen. Alhoewel Otter zeer sterk was, had hij al zijne macht noodig en, ba de Joanna op iets anders gelegen dan ijs, het zou in het geheel niet gegaan zijn ; ten slotte gelukte hij er echter in en, met een zucht van verlichting zag Leonard haar eindelijk veilig uitgestrekt in de sneeuw.

Op staanden voet maakte Otter de koord van Joanna's middel los en wierp een eind ervan met eenen losse-n knoop terug naar omhoog. Leonard bond zich dien losse-n knoop onder de armen en, de speer uitte-kkende uit de reet waarin zij was vastgeraakt, begon hij de beklimming. Zijne eerste bewegingen ontrukte hem eenen uitroep van pijn en, geen wonder, want het bloed uit de wonden, vroorteakkt door het schuiven over het ijsvlak, toen zij van den steen waren geslingerd, was vastgevroren aan de helling, zijne ledematen bechtendaan het ijs, waarvan hij zich enkel met pijn kon losmaken.

De pijn, alhoewel scherp, deed hem goed, want zij wekte zijne ingeslumerde levensgeesten op en stelde hem in staat met al zijne kracht aan de koord in geitenvel zich op te halen, terwijl Otter trok aan diegene, welke hem over de schouders geworpen was.

Het was gelukkig voor hem, dat Otter de voorzorg had genomen die tweede koord af te werpen, want op dit oogenblik schoot de knuppel van den dwerg, die in den bevroren grond geen sterken steun had, los en gleed omlaag. Leonard in het voorbijgaan rakende en de samengebonden stukken geitenvel meenemend. Daarboven liet de dwerg een luiden kreet en boog voorover alsof hij ging vallen. Doch, met eene bovenmenschelijke poging richtte hij zich terug op en beeld de koord vast in de hand, terwijl Leonard er aanhangende, over de ijsbaan over en weer schoof als de slinger eener pendule.

Toen volgden de ijzingwekkendste oogenblikken van dien strijd tegen al de hinderpalen der woeste natuur. De dwerg hield daarboven goed vast en Leonard, niet langer slingerend, lag stil op het ijs, hand-en en voeten uitgestrekt.

— Baas, riep Otter, opgepast en moed geschept, als ik trek begin u dan omhoog te werken.

Hij trok tot de koord gespannen stond en toen begon Leonard te pakken en te werken op het ijs, met de vuist er op slauwende — doch hij had evengoed op marmer kunnen klauwen ; evengoed had hij ook kunnen trachten een scherp hellesden glazen koepel te beklimmen.

— Rust een beetje, baas, riep de dwerg, wiens ademhaling werkte als een blaasbalg, rust wat, en tracht dan den punt uwer speer in het ijs te krijgen, en, als ik dan trek, haal u dan daar aan op.

Zonder te antwoorden deed Leonard wat Otter hem gebood.

— Op ? schreeuwde nu de dwerg, en, met een forschen ruk was Leonard twee voet hooger op de helling. Nog eens herhaalde men dezelfde poging en dat mal kon hij met de linkerhand de tweede trede vastgrijpen, door Otter uitgekapt ; eene derde maal schepten zij adem. En nu nog eene laatste poging, de krachtigste van al, toen voelde hij zich bij de handen grijpen en hij lag op de sneeuw uitgestrekt, bevende gelijk een beangstigd kind.

. . . . . .

De poging was gelukt, het gevaar was voorbij, doch aan wat prijs ? Leonard's zenuwen waren totaal verlamd, zijne beenen ondersteunden hem niet langer, hij bloedde uit het gelaat, al zijne nagels waren gebroken en het been van een zijner knieën lag bloot door het schuiven over het ijs, om niets te zeggen van den schok over heel zijn gestel en de kneuzingen, die hij bekomen had, toen hij van den steen geslingerd werd.

Otter's toestand was een wig beter, doch de koord had hem de handen doorgesneden en hij was geheel uitgeput door pijn en vermoeienis.

Van hun drie-en was Joanna nog de beste er van afgekomen, want zij was van in het begin der daling in bezwijming gevallen en, toen zij van den steen geslingerd waren, was zij enkel op Leonard's lichaam en niet op de baan terecht gekomen. Wat meer was, haar dikke mantel van geitenvel had haar voor alle verwonding gevrijwaard, buiten een paar sneden en kneuzingen. Van het gevaarlijkste der reis, van Soa's dood, van hunnen hachelijken toestand, hangende aan de speer, wist zij niemandal, en voor hare hersens was het goed, dat zij er niets van geweten had.

— Otter, murmelde Leonard met zwakke stem, hebt gij die flesch uit brandewijn verloren ?

— Neen, baas, ik heb ze nog.

— Goddank, antwoordde hij, zet haar aan mijne lippen indien gij kunt.

De dwerg deed zoo met bevende hand en Leonard slokte het verwarmende vocht binnen.

— Nu is het beter, sprak hij ; drink gij nu maar, Otter.

— Neen, baas, ik heb gezworen nooit meer te drinken, wederwoordde Otter, alhoewel hij vol verlangen naar de veldflesch zag ; daarenbo-ven, gij en de Herderin zult het genoeg noodig hebben. Ik heb hier eenig voedsel en zal eten.

— Wat is er aan Soa overkomen ? vroeg Leonard aan den dwerg.

— Juist hetzelfde ik het niet kunnen zien, baas, was het antwoord ; ik was veel te bang, banger nog dan toen ik met mijnen steen naar beneden kwam, doch ik geloof dat zij met de beenen tegen dezen kant d rscheur is geslagen en dan gevallen is. Nu, de lelijke oude koei is goed aan haar eind gekomen, voegde hij er met blijkbare voldoening bij.

— Ja maar wij kwamen bijna beet slecht aan ons eind, antwoordde Leonard, doch op slot van rekening zitten wij toch levend hier bijeen. Voor al de robijnen der wereld dor ik geen tweede maal den overtocht.

— Ik ook niet, baas. Hoei ! het was afgrijselijk. Dan was het mij alsof mijn maag uit mijnen mond kwam, en dan alsof mijn kop in mijn maag verdween ; en de lucht scheen rood en blauw en vol duivels die mij uitlachten, Hoei ! En toen ik over die scheur vloog, meende ik de Krokodil te zien, gebeel in vlammen, met opengesperden muil om mij te verslinden. Het was de dronk baas, die met dit alles deed denken. Ja, dat zweer ik, toen ik vloog door die lucht en die vurige Krokodil zag : dat ik nooit geen brandewijn meer zou drinken. En nu, baas, ben ik wat uitgerust ; laat ons nu trachten de Herd tin wakker te krijgen en dan dit oord te verlaten.

— Ja, zeedt Leonard